

**MINISTER
SPORTU I TURYSTYKI**

Warszawa, 2 listopada 2017 r.

RM.WRP.0721.1897.2017.KT

KPRM

AAA179534

Pan

Mariusz Kamiński

Minister – Członek Rady Ministrów
Koordynator Służb Specjalnych

Janusz Paweł Miśkiewicz

odpowiadając na pismo DBN.WP.10.185.2017.BS z 24 października br. w sprawie *projektu ustawy o jawności życia publicznego* oraz mając świadomość doniosłości spraw, które zostały uregulowane w niniejszym projekcie, pragnę zauważyć, że ze względu na krótszy niż wymagany przez regulamin pracy RM czas przeznaczony na uzgodnienia, nie było możliwe szczegółowe odniesienie się do wszystkich zaproponowanych w projekcie rozwiązań. Niezależnie od powyższego poniżej przedstawiam uwagi szczegółowe do projektu ustawy.

- 1) Art. 4 ust. 2 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy daje, w opinii MSiT, zbyt duże uprawnienia wnioskodawcy, który może – bez spełnienia dodatkowych przesłanek - żądać informacji przetworzonej, a więc o dużym stopniu złożoności, obszernej pod względem liczby dokumentów, wymagającej tworzenia nowych rozbudowanych zestawień, co może z kolei sparaliżować pracę urzędu i utrudniać wykonywanie podstawowych obowiązków przez jego pracowników, i to niezależnie od regulacji zaproponowanej w art. 21 ust. 2. Problem ten należy rozpatrywać łącznie ze zmianą zaproponowaną w art. 18 ust. 2. W aktualnym stanie prawnym termin na udostępnienie takiej informacji nie może być dłuższy niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku. W ocenie MSiT, jest to minimalny termin na załatwienie sprawy, szczególnie w przypadku złożonych wniosków o udostępnienie informacji przetworzonej, które wymagać mogą znacznego nakładu pracy związanej np. z dokonaniem określonych analiz bądź sprowadzeniem dokumentacji archiwalnej. Stąd skrócenie tego terminu do maksymalnie 30 dni wydaje się zbyt dużym obciążeniem administracyjnych dla urzędów, a przez to wymaga szczegółowego uzasadnienia, którego projektodawca niestety nie udzielił.
- 2) Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy, dokumentem urzędowym jest treść oświadczenia woli lub wiedzy, utrwalona i podpisana w dowolnej formie przez osobę pełniącą funkcję publiczną, w ramach jej kompetencji, skierowana do innego podmiotu lub złożona do akt sprawy. W opinii MSiT zakres przedmiotowy tego przepisu jest zbyt szeroki i będzie on skutkował tym, że liczba dokumentów do umieszczenia w BIP będzie zbyt duża, a przez to wypełnienie obowiązku ich publikacji stanie się niemożliwe.

- 3) Brzmienie art. 21 ust. 2 jest nieprecyzyjne, a przez to nie pozwala na jego jednoznaczne stosowanie, pozostawiając pole do interpretacji w postępowaniu sądownoadministracyjnym. Nie wiadomo na jakiej podstawie organ ocenia, że wnioski o uip są uporczywe i w jakim trybie się to odbywa.
- 4) Nie jest zasadne rozwiązanie przyjęte w art. 127 ust. 1 projektowanej ustawy, zgodnie z którym do spraw z zakresu dostępu do informacji publicznej, niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy ostatecznym albo prawomocnym rozstrzygnięciem, stosuje się przepisy niniejszej ustawy. Oznacza to bowiem, że przepisy nowe miałyby zastosowanie do niezakończonych spraw na etapie oczekiwania na odpowiedź wnioskodawcy na wezwanie do wykazania istotnego interesu publicznego bądź oczekiwania, by wnioskodawca wskazał adres do doręczeń (wezwany na podstawie art. 64 par. 2 Kpa). W ocenie MSiT do wskazanych sytuacji należałoby stosować przepisy dotychczasowe.
- 5) W art. 72 pkt 1 projektu projektodawca przewidział obowiązek opracowania przez każdą jednostkę sektora finansów publicznych kodeksu etycznego jednostki. Należy zaznaczyć, że zarządzeniem nr 70 z dnia 6 października 2011 r. (M.P. nr 93, poz. 953) Prezes Rady Ministrów wprowadził wytyczne w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz w sprawie zasad etyki korpusu służby cywilnej. Wydaje się zatem nieuzasadnione obejmowanie członków korpusu służby cywilnej nowym kodeksem etycznym, który może stanowić niepotrzebne powtórzenie obecnie obowiązującego zarządzenia lub w gorszym razie może stać w sprzeczności do obecnych zasad etyki służby cywilnej.
- 6) W art. 88 ust. 1 i 3 projektu wprowadzono odpowiedzialność kierownika jednostki sektora finansów publicznych za niestosowanie wewnętrznych procedur antykorupcyjnych, w przypadku kiedy procedury okażą się pozorne bądź nieskuteczne i osobie zatrudnionej w jednostce przedstawiono zarzuty popełnienia określonego przestępstwa „korupcyjnego”. W opinii MSiT przewidziana powyżej odpowiedzialność wydaje się zbyt daleko idąca. Należy zaznaczyć, że użyte pojęcia „pozorne”, „nieskuteczne” są pojęciami bardzo ogólnymi i ocennymi i nie wskazano kryteriów, według których należałoby stwierdzać nieskuteczność albo pozorność danej procedury. Treść zaproponowanego przepisu może sugerować, że pozorność lub nieskuteczność ma miejsce wtedy gdy osobie zatrudnionej w jednostce przedstawiono zarzuty popełnienia określonego przestępstwa „korupcyjnego”. Należy jednak zaznaczyć, że nie ma procedur, które wyeliminują w pełni popełnianie przestępstw. Wprowadzenie procedur antykorupcyjnych ma jedynie na celu maksymalne zminimalizowanie możliwości powstawania zdarzeń korupcyjnych w danej jednostce, a w przypadku powstania takich zdarzeń ma na celu określenie sposobu postępowania pracowników jednostki.

Za nieuzasadnioną należy uznać, przewidzianą w projekcie odpowiedzialność karną (wykroczeniową) kierownika jednostki za działanie osób trzecich, tym bardziej, że z redakcji projektowanego art. 88 wynika, że kierownik ponosi tę odpowiedzialność nawet za przestępstwa popełniane przez pracowników poza miejscem pracy. Należy również zaznaczyć, że wspomniana odpowiedzialność ma miejsce w przypadku postawienia zarzutów pracownikowi, a więc nawet w przypadku braku wniesienia aktu oskarżenia do sądu, nie wspominając już o braku prawomocnego wyroku skazującego, czyli w sytuacji kiedy wobec prawa taki pracownik jest uznawany za osobę niewinną.

- 7) Dodatkowo pragnę zauważyć, że równoległe do projektu ustawy o jawności życia publicznego procedowany jest projekt ustawy o zmianie ustawy o zasadach

zarządzania mieniem państwowym. Projekt ten przewiduje m.in. zmianę ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1393), co miałyby wpływ także na wymagania, jakie spełnić musi członek rady nadzorczej m.in. spółki z udziałem Skarbu Państwa i państwowej osoby prawnej. Natomiast projekt ustawy o jawności życia publicznego przewiduje uchylenie wskazanej ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. A zatem niezbędne jest skoordynowanie w/w prac legislacyjnych.

- 1) Aktualizacji wymagają metryki ustaw w projektowanym art. 71: ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie z „Dz. U. z 2016 r. poz. 176” na „Dz. U. z 2017 r. poz. 1463 i 1600” oraz w projektowanym art. 119: ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie z „Dz. U. z 2017 r. poz. 1463” na „Dz. U. z 2017 r. poz. 1463 i 1600”.

Stęsz ujęty naceln

Z upoważnienia
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI

Jarosław Stęszewski
Sekretarz Stanu

Otrzymują:
1 egz. - adresat
1 egz. - a/a.